

घण्टिका (von घण्टा) f. 1) *Glöckchen* Uṇ. 4, 18, Sch.; vgl. कुङ्कु. — 2) *das Zöpfchen im Halse* H. 585.

घण्टिन् (von घण्टा) adj. mit Glocken versehen, wie eine Glocke tönend (?), Beiw. Āiva's MBh. 12, 10377. 10419; vgl. u. घण्ट.

घण्टिनीवीज n. = घण्टावीज RĀGĀN. im ÇKDr.

घण्टु m. 1) eine Glocke am Halse des Elephanten (vgl. घण्टा). — 2) *Hitze* UṇĀDIK. im ÇKDr. — Vgl. निघण्टु.

घण्टेश्वर (घण्टा + ईश्वर) m. N. pr. eines Sohnes des Maṅgala (Mars) von der Medhā BRAHMAIV. P. im ÇKDr.

घण्टोदर (घण्टा + उदर) m. s. u. घोटोदर.

घण्ट m. Biene UṇĀDIVṆ. im SAṆKSHIPTAS. ÇKDr. — Vgl. घुण्ट.

घनं (von कृन् I) subj. 1) adj. subst. der welcher erschlägt, Zermalmer: वृत्राणाम् RV. 3, 49, 1. 4, 38, 1. 1, 4, 8. 8, 85, 12. — 2) m. Knüttel, Keule AV. 10, 4, 9. वधीर्हि दस्युं घनिर्न घनेन RV. 1, 33, 4. आ वज्रं घना दंतीमहि 8, 3. 36, 16. 63, 5. 9, 97, 16. eine hammerähnliche Waffe AK. 2, 8, 2, 59. H. 785. an. 2, 262. MED. n. 3. Vgl. अघोघन. — II) obj. 1) adj. f. आ (fest zusammengeschlagen u. s. w.), = मूर्त, निरुत्तर, सान्द्र, दृढ AK. 3, 2, 15. 3, 4, 18, 113. H. 1447. H. an. MED. = पूर्ण, संपुट ÇABDAR. im ÇKDr. a) compact: कवलिका Suçr. 4, 16, 8. fest, hart: ग्रन्थि 287, 17. शोफ 2, 44, 19. व्रण 2, 7. पिण्ड 1, 322, 7. नासा घनास्थिका JĀGĀN. 3, 89. शिलाघने ताडकोरसि RAGH. 11, 18. स्तनौ BHARTṚ. 1, 17. KĀURAP. 40. ÇAUT. 8. Gīt. 7, 24. जघन, ऊरु 10, 6. KĀURAP. 13. AMAR. 28. PRAB. 101, 16. VARĀH. BṚH. S. 68, 3. अङ्गुलि 67, 43. fest, von Speisen Suçr. 4, 241, 15. zäh, dick, von Flüssigkeiten und dergl. स्त्राव 84, 9. 2, 363, 5. दोष 345, 15. घनपाङ्क मृदालिपत् KATHĪS. 24, 98. त्रप्यं दधि घनेतरत् AK. 2, 9, 51. घनं घनपलम् BHARTṚ. 1, 43. उद्धि, वात (Gegens. तनु) H. 1339. dicht, von einem Gewebe Suçr. 4, 29, 8. 2, 197, 14. वन PĀNĀT. III, 188. 141, 16 (wo सुघन für सघन zu lesen ist). वृत्ते: VET. 6, 8. von Zähnen VARĀH. BṚH. S. 67, 52. अतिघनतरपत्रच्छन्न PĀNĀT. 148, 5. पुलक AMAR. 57. धारा PĀNĀT. 93, 2. धूम MBh. 14, 1738. अन्धकार R. 6, 19, 60. MRĪKṢ. 7, 11. PĀNĀT. 129, 18 (comparat.). तिमिर 1, 189. Çiç. 4, 67. निशीथ AMAR. 69. dick, voll von Etwas, am Ende eines comp.: त्रलधारघिनर्धने: MBh. 1, 5374. तमोघनायां निशि 13, 4047. हृदि शोकघने RAGH. 8, 90. häufig auf einander folgend, ununterbrochen: गाण्डीवस्फुरगुरुघनास्फालनक्रूरपाणि (vgl. अन्वतरधनुर्घास्फालन ÇĀK. 37) PĀNĀT. III, 237. — b) dunkel, von Farben: घनरुच् eine dunkle Hautfarbe habend Bhāg. P. 4, 5, 3; vgl. घनश्याम. — c) tief, von Tönen: गौर्हम्भारवघनस्वना MBh. 1, 6680. परशोर्जर्जरशब्दे नेष्टः स्निग्धो घनश्च हितः VARĀH. BṚH. S. 42(43), 19. घनम् — घनस्ति RĀGĀ-TAR. 5, 377. — d) zusammengefasst, ganz, all: घनम् das ganze Vermögen UPAK. 24 (KATHĪS. 4, 26 eine ganz andere Lesart). घनमपश्यतः (पापस्य) des Bösen, der nichts merkte KATHĪS. 4, 53. — 2) m. a) eine compacte Masse, Klumpen u. s. w.: सैन्धवघनं ÇAT. Br. 14, 7, 2, 13. सुयुष्यिते पत्रघने निलानः R. 5, 16, 55. संध्याध्वं 6, 35, 12. MBh. 3, 11555. केशं HARIV. 4298. vom Fötus im zweiten Monat (vgl. Suçr. 4, 322, 7) NĪR. 14, 6. VARĀH. L. GĪT. 3, 4 (nach dem Sch. n.). रसं, प्रज्ञानं, विज्ञानं, प्रज्ञां, जीवं ganz, nichts als रस, ganz Erkennen u. s. w. ÇAT. Br. 14, 7, 2, 13. 3, 4, 12. MĀND. UP. 5. PRAÇNOP. 5, 5. Bhāg. P. 8, 3, 12, 9, 8, 23. Vgl. अम्बुघन, अघोघन. Nach den Lexicographen: = मूर्तिगुण,

दार्ढ्य, विस्तार, संघ, घोष AK. 3, 4, 18, 113. H. an. MED. — b) Wolke AK. 1, 1, 2, 9. 3, 4, 18, 113. TRIK. 3, 3, 237. H. 164. H. an. MED. MBh. 1, 5374. 12, 12405 (unterschieden von जामूत, घनाघन, मेघ, बलाहक). DAÇ. 1, 15. R. 3, 61, 8. 4, 27, 23. Suçr. 1, 113, 19. Megh. 20, 104. ÇĀK. 109. प्रतिवातं न हि घनः कदाचिदुपसर्पति PĀNĀT. III, 22. Hit. 34, 21. VARĀH. BṚH. S. 5, 93. 6, 11. 21, 20. घनच्छन्ददृष्टिर्घनच्छन्नमर्कं यथा निष्प्रभं मन्यते VEDĀNTAS. (Allah.) No. 36. Am Ende eines adj. comp. f. आ HARIV. 2660. — c) Talk (wie auch andere Synonyme von Wolke; vgl. घन, अघक und H. 1051) RĀGĀN. im ÇKDr. — d) die knollige Wurzel von *Cyperus hexastachyus communis* Nees. (wie alle Synonyme von Wolke; vgl. AK. 2, 4, 25. H. 1193) TRIK. 3, 3, 237. H. an. MED. Suçr. 2, 421, 11. 431, 16. 483, 13. 515, 1. — e) Phlegma, Schleim (s. कफ) RĀGĀN. im ÇKDr. — f) Körper H. 564. RĀGĀN. im ÇKDr. — g) Kubus COLEBR. Alg. 10, 11. त्रिघन = 3³ = 27 VARĀH. L. GĪT. 1, 21. 13, 2. — h) eine Art den Veda zu schreiben COLEBR. Misc. Ess. I, 21. Verz. d. B. H. No. 368. — 3) f. घना N. zweier Pflanzen: a) = माषपर्णी. — b) = रुद्रजटा RĀGĀN. im ÇKDr. — 4) n. a) Schlaginstrument AK. 1, 1, 2, 4. TRIK. 3, 3, 237. H. 286. H. an. MED. HARIV. 8688. — b) Eisen H. 1037. — c) Zinn H. Ç. 160. — d) = लच RĀGĀN. im ÇKDr. Eher die aromatische Rinde der *Laurus Cassia* als Rinde, Haut überh., wie Wilson annimmt. — e) das gemässigte Tempo beim Tanz AK. 1, 1, 2, 9. H. 292. H. an. MED. — III) nom. act. m. das Erschlagen: अष्टौ घने वृत्राणां सनये घनानाम् RV. 6, 26, 8.

घनकफ (घन Wolke + कफ) m. Hagel TRIK. 1, 1, 83 (wo fälschlich: घन-कक). — Vgl. घनोपल.

घनकाल (घन Wolke + काल) m. die Regenzeit ÇABDAR. im ÇKDr.

घनगोलक (घन + गो) m. eine Mischung von Gold und Silber H. 1047.

घनजम्बाल (घन + ज) m. ein zäher Morast TRIK. 1, 2, 12.

घनज्वाला (घन + ज्वाला) f. Wolkenlicht, Blitz ÇABDAR. im ÇKDr.

घनता (von घन) f. Gedrängtheit: घनता नयति कर्णम् er drängt das in's Ohr Aufgenommene fester zusammen (so dass neuer Raum gewonnen wird) Çiç. 9, 64.

घनताल (घन + ताल) m. ein best. Vogel, = सारंग (unter Anderm auch = घनतोल) GĀTĀDH. im ÇKDr.

घनतोय (घन + तोय) m. das Meer mit dickem Wasser ĀNANDAGIRI zu BṚH. ĀR. UP. 3, 3, 2. DVIVĒDAG. zu ÇAT. Br. 14, 6, 2. — Vgl. घनोद.

घनतोल (घन + तोल) m. der Vogel Kātaka (der sich in den Wolken Wiegende) TRIK. 2, 3, 17.

घनत्व (von घन) n. Dicke, Zähigkeit VARĀH. BṚH. S. 34, 27.

घनद्रुम (घन + द्रुम) m. Name einer Pflanze (s. विक्राण्टक) RĀGĀN. im ÇKDr.

घनधातु (घन + धातु) m. Lymphe H. 620.

घननाभि (घन Wolke + नाभि Centrum) m. Rauch ÇABDAR. im ÇKDr.

घनपत्र (घन + पत्र) m. N. einer Pflanze (s. पुनर्नवा) RĀGĀN. im ÇKDr.

घनपदवी (घन + प) f. Wolkenpfad, Luftstraum KIR. 5, 24.

घनपल्लव (घन + प) m. *Guilandina Moringa* GĀTĀDH. im ÇKDr. u. शोभाञ्जन.

घनपाषाण (घन Wolke + पाषाण Ketzner) m. Pfau ÇABDAR. im ÇKDr.